www.tamilarangam.net

அரசியல் தொடர்

அற்புதன் - எழுதுவது

102

அல்பிரட் துரையப்பா முதல் காமினி வரை

“தாயகம் காக்க ஊருக்கு நூறுபேர்”

இரண்டு கைக்குண்டுகள்

1987 ஆகஸ்ட் 18

ஸ்ரீ ஜெயவர்தனபுர பாராளுமன்றத்தின் அழகான கட்டிடத்துக்குள் ஆபத்து காத்துக்கொண்டிருந்தது.

ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் கூட்டம் பாராளுமன்றக் கட்டிடத்துக்குள்தான் நடைபெறும். ஜனாதிபதிதான் கூட்டத்துக்கு தலைமை தாங்குவார்.

இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தத்துக்கு ஆதரவாகவும், எதிராகவும் காரசாரமான விவாதங்கள் எழக்கூடும் என்று எதிர்பார்த்துத்தான் ஜே.ஆர். தயாராக வந்திருந்தார்.

ஜே.ஆர்., பிரேமதாசா, லலித் அத்துலத்முதலி மற்றும் அமைச்சர்கள், ஆளும் கட்சிகள் அனைவரும் வந்து சேர்ந்ததும் கூட்டம் ஆரம்பமானது.

கூட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த போதுதான் முதலாவது கைக்குண்டு வீசப்பட்டது.

பயங்கரமான சத்தத்துடன் வெடித்தது. ஜே.ஆர். இருந்த பக்கமாகவே கைக்குண்டு வீசப்பட்டது. ஆனாலும் ஜே.ஆர். இருந்த இருக்கை அருகே விழாமல் முன்னாலேயே விழுந்து வெடித்துவிட்டது.

ஜே.வி.பி. உறுப்பினர்கள்; காட்டுக்குள் பயிற்சி

வெடித்த இடத்தில் இருந்தவர்கள் காயமடைந்தனர்.

கைக்குண்டு வெடித்ததும் எல்லோரும் ஒருகணம் திகைப்பில் உறைந்து போயினர்.

ஜே.ஆர். அருகில் இருந்த பிரேமதாசா ஒரு நொடி அதிர்ந்துபோனாலும் மறுநொடியே உஷாராகிவிட்டார்.

தன் இருக்கையில் இருந்து துள்ளி எழுந்த பிரேமதாசா அருகில் இருந்த ஜனாதிபதி ஜே.ஆரின் கையைப் பிடித்து இழுத்தார்.

இழுத்தபடியே ஒரு மேசைக்குப் பின்னால் ஜே.ஆரை அழுத்தி இருக்க வைத்துக்கொண்டு தானும் குனிந்து மறைந்துகொண்டார்.

அதேநேரம் ஜே.ஆரின் இருக்கை நோக்கி இரண்டாவது கைக்குண்டு வீசப்பட்டது. இம்முறை குறிதப்பவில்லை. ஆசனமருகே வெடித்துச் சிதறியது.

ஆசனத்தில் இருந்திருந்தால் ஜே.ஆர். தப்பியிருக்க சந்தர்ப்பமே இருந்திருக்காது.

பிரதமர் பிரேமதாசா அவரை இழுத்து மறைத்து துரிதமாகச் செயற்பட்டதால் ஜே.ஆர். உயிர்தப்பினார்.

ஜனாதிபதி ஜே.ஆரை பத்திரமாகப் பதுங்க வைத்துவிட்டு பிரேமதாசா பதுங்கிக்கொண்டதால் இரண்டாவது கைக்குண்டு வெடிப்பால் ஏற்பட்ட சிதறல்கள் பிரேமதாசாவின் உடலில் சிறு காயங்களை ஏற்படுத்தியது.

ஜே.ஆரின் உடலில் மட்டும் சிராய்ப்புக்காயங்கள்கூட ஏற்படவில்லை.

செய்வதறியாது தனது இருக்கையில் திகைத்திருந்த ஜே.ஆரை பிரதமர் பிரேமதாசா இழுத்து மறைத்திருக்காவிட்டால் 1987 ஆகஸ்ட் 18ம் திகதிதான் ஜே.ஆர். மறைந்த தினமாகியிருக்கும்.

ஜே.ஆர். மறைவு

இந்த அரசியல் தொடரில் ஜே.ஆரைக் கொல்லத் தீட்டப்பட்ட சதி பற்றி சென்ற வாரம் குறிப்பிட்டிருந்தேன். பூரணமாக அதனை விபரிப்பதற்கு முன்னரே ஜே.ஆர். கடந்தவாரம் 1.11.96ல் மறைந்துவிட்ட செய்தி முந்திக்கொண்டு வந்துவிட்டது.

ஜே.ஆர். ஒரு தீர்க்கதரிசி. நேர்மையாளர். ஐக்கிய இலங்கை உருவாக அயராது உழைத்தவர். அவர் ஒரு சகாப்தம் என்றெல்லாம் துணிந்து பொய்சொல்லமாட்டேன்.

1977 இனக்கலவர நேரத்தில் போர் என்றால் போர், சமாதானம் என்றால் சமாதானம் என்று நிராயுதபாணிகளான மக்களை நோக்கி அவர்விட்ட சவால் செவிகளில் இன்னமும் ஒலிக்கிறது.

ஒருவர் மறைந்துவிட்டால் அந்த மரணத்தோடு சேர்ந்து அவரது குறைகளையும் மறந்துவிடவேண்டும் என்பது சம்பிரதாயம்.

ஆனால் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் பலியாகக் காரணமாக இருந்தமையை மறந்துவிட முடியவில்லை. அதனால் அந்த சம்பிரதாயத்தோடு உடன்படமுடியவில்லை.

எனினும் இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தம் என்ற விடயத்தில் அதற்கான எதிர்ப்புக்களைக் கண்டு அஞ்சாமல் ஜே.ஆர். செயற்பட்டதை பாராட்டலாம்.

எதிர்ப்புக்கள் எழுகின்றன என்று பூச்சாண்டி காட்டாது, அந்த எதிர்ப்புக்களை ஒடுக்கியது அரசியல் துணிச்சலுக்கு அடையாளம் எனலாம்.

லலித் போராட்டம்

பாராளுமன்ற கட்டிட கைக்குண்டு வெடிப்பில் தேசிய பாதுகாப்பு அமைச்சர் லலித் அத்துலத்முதலி படுகாயமடைந்தார்.

மாத்தளை மாவட்ட அமைச்சர் கீர்த்தி அபேவிக்கிரம கொல்லப்பட்டார். பாராளுமன்ற ஊழியர் செனதீர என்பவரும் பலியானார். பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பலர் காயமடைந்தனர்.

படுகாயமடைந்த லலித் அத்துலத்முதலி மரணத்தோடு கடுமையாக போராடவேண்டியிருந்தது. டாக்டர்களின் தீவிர முயற்சி அவரது உயிரைக் காப்பாற்றியது.

கைக்குண்டு வீசியது ஜே.வி.பி என்றாலும், லலித் குண்டுவெடிப்பில் கொல்லப்படவில்லையே என்று தமிழ் அமைப்புக்களும் வருந்தவே செய்தன.

புலிகள் இயக்கத்தின் கொலைப்பட்டியலில் அப்போது முதலிடத்தில் இருந்தவர் லலித் அத்துலத்முதலி.

மருத்துவமனையில் படுக்கையில் இருந்துகொண்டு லலித் எழுதிய குறிப்பில் பின்வருமாறு கூறியிருக்கிறார்;

“பாராளுமன்றத்திலிருந்து மருத்துவமனை நோக்கி மோட்டார் வேகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. எனது எண்ணங்கள் விரிகின்றன. முடிவு தவிர்க்க முடியாதது. அது அண்மித்துக் கொண்டும் இருக்கலாம். விரைவாகவும் இருக்கலாம். நான் அதற்குத் தயாராக இருக்கவேண்டும்.

எனக்கு மிக நெருக்கமான மனைவி, குழந்தை, மருமகன், மருமகள், சகோதரன், சகோதரிகளைப் பற்றிய கவலை இருக்கிறது.”

தான் ஒருவேளை இறந்துவிடக்கூடும். என்று கருதியே லலித் அந்தக் குறிப்பை எழுதினார்.

ஆகஸ்ட் 18 இல் பாராளுமன்றக் கட்டிடத்தில் கைக்குண்டு வீசியபின்னர் ஜே.வி.பி. தனது நடவடிக்கைகளை துரிதமாக்கியது. ஆகஸ்ட் 19ம் திகதி களுத்துறை மாவட்டத்தில் உள்ள மொறகொல்ல மரக்கூட்டுத்தாபனத்தில் இருந்த வானொலித் தொலைத்தொடர்புக் கருவிகள் ஜே.வி.பியினரால் எடுத்துச் செல்லப்பட்டன.

ஆகஸ்ட் 28ம் திகதி ஜே.வி.பி.யினரின் செய்தி மடலான ‘தேசப் பிரேமி’ வெளியானது.

‘தேசப்பிரேமி’யின் முதல்வெளியீட்டில் ஒருவருக்கு முதல் மரியாதை தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

ராஜீவ் காந்தியைத் தாக்கியவரான ரோகன டி சில்வாவைத்தான் தேசப்பிரேமி பாராட்டி இருந்தது.

இதேகாலத்தில் ரோகன டி சில்வாமீது விசாரணை நடைபெற்றது.

“ராஜீவ் காந்தியை ஏன் கொல்ல நினைத்தாய்?” என்று கேட்கப்பட்டபோது, ரோகனடி சில்வா சொன்ன பதில் இது;

“இந்த ஒப்பந்தம் மூலமாக பிரபாகரன் வடக்கு-கிழக்கின் தலைவராகிவிடுவார். அப்படி நடந்தால் ராஜீவுக்கு அணிவகுப்பு மரியாதை கொடுக்கப்பட்டதுபோல, பிரபாகரனுக்கும் நான் மரியாதை செலுத்தவேண்டி இருக்கும்.”

ஐந்து நாட்களில் 2 ஆயிரம் வன்முறைச் சம்பவங்கள்

வன்முறைகள்

இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்துக்கு எதிராக 1987 ஜூலை 28முதல் ஆகஸ்ட் 2ம் திகதிவரை மட்டும் தென்பகுதியில் நடைபெற்ற ஆர்ப்பாட்டங்கள், வன்செயல்களின் எண்ணிக்கை 2527.

உத்தியோகபூர்வ தகவலின்படி 16 பேர் கொல்லப்பட்டனர். 40 பேர் படுகாயமடைந்தனர். 529 அரசாங்க மற்றும் கூட்டுத்தாபனக் கட்டிடங்கள் சேதமாக்கப்பட்டன.

இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபைக்குச் சொந்தமான 500க்கும் மேற்பட்ட பஸ்வண்டிகள் தீயிட்டுக் கொளுத்தப்பட்டன. 187 தொலைத்தொடர்புக் கம்பங்கள் சேதமாக்கப்பட்டன.

331 துப்பாக்கிகள் கொள்ளையிடப்பட்டன. 561 கொள்ளைச் சம்பவங்கள் நடைபெற்றன.

ஜே.வி.பி. அசுர வளர்ச்சிபெறத் தொடங்கியது.

நாகொட பொலிஸ் பிரிவில் தங்கஸ்வலயில் ஒரு இராணுவ முகாம் இருந்தது.

அந்த இராணுவ முகாமுக்குள் இருந்து தகவல்களைத் திரட்டியது ஜே.வி.பி. இராணுவத்தில் ஜே.வி.பி. ஆதரவாளர்களும் இருந்தனர். இராணுவ முகாம்கள் மீதான தாக்குதல்களுக்கு ஜே.வி.பிக்கு சாதகமாக இருந்த பிரதான அம்சம் அதுதான்.

செப்டம்பர் 28ம் திகதி தங்கஸ்வல இராணுவ முகாமை ஆயுதம் தாங்கிய ஜே.வி.பி. உறுப்பினர்கள் 15 பேர் வரை சுற்றிவளைத்தனர்.

கிடைத்த விபரங்கள் துல்லியமாக இருந்தன. அதனால் கச்சிதமாகத்திட்டமிட்டு முகாமை விழுத்திவிட்டார்கள்.

அதிகம் சண்டைபோடவேண்டியும் இருக்கவில்லை. ஒரு இராணுவவீரர் மட்டும் எதிர்ப்புக் காட்ட முற்பட்டார். அவர் கொல்லப்பட்டார்.

ஆயுதங்களையும் வெடி மருந்துகளையும் கைப்பற்றிக்கொண்டு சென்றுவிட்டனர்.

இந்த நடவடிக்கைகளால் ஜே.வி.பி.யின் வளர்ச்சி கிடு கிடுவென்று உயர்ந்தது. இளம் வயதினரான ஆண்களும் பெண்களும் ஜே.வி.பி. இயக்கத்தில் சேருவதில் ஆர்வம் காட்டத் தொடங்கினர்.

கூட்டமைப்பு

சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி, தினேஷ் குணவர்தனாவின் தலைமையிலான மகாஜன எக்ஸத் பெரமுனை, ஆகிய கட்சிகளும் ஜே.வி.பியும் இணைந்து ஒரு கூட்டமைப்பை உருவாக்கிக் கொண்டன.

அந்தக் கூட்டமைப்புக்கு ‘மௌபிம சுரக்கீம வியாபாரய’ என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது. தமிழில் அதன் அர்த்தம்; “தாயகத்தைப் பாதுகாப்பதற்கான இயக்கம். ஆங்கிலத்தில் சுருக்கமாக எம்.எஸ்.வி.” என்று அழைக்கப்பட்டது.

இக் கூட்டமைப்பின் உருவாக்கத்துக்கு மூன்று பௌத்த குருமார்கள் வழிகாட்டினார்கள்.

ஒவ்வொரு சிங்களக் கிராமத்திலும் நூறு இளைஞர்களை திரட்டுவது என்று எம்.எஸ்.வி. தீர்மானித்தது.

‘ஊருக்கு நூறு பேர்’ என்று திட்டம் மூலமாக திரட்டப்படும் உறுப்பினர்களை தன்னோடு சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்பதுதான் ஜே.வி.பியின் நோக்கம்.

இந்த நோக்கத்தை அறிந்துகொண்ட சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா 1987 நவம்பரில் எம்.எஸ்.விக்கு சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி வழங்கிய ஆதரவை வாபஸ் பெற்றுவிட்டார்.

இந்திய அமைதிப் படை **I.P.K.F** என்று அழைக்கப்பட்டது.

அதனை வைத்து ஜே.வி.பி. சூட்டிய பெயர் இது **‘INDIAN PEOPLE KILLING FORCE’** (மக்களைக் கொல்லும் இந்தியப் படை)

பாராளுமன்றக் கட்டிடத்துக்குள் கைக்குண்டு வீசப்பட்டதை அடுத்து இந்திய கடற்படைக் கப்பல் கொழும்பு கடற்பகுதியில் வந்து நங்கூரமிட்டு நின்றது.

ஜே.ஆருக்கு நம்பிக்கை கொடுப்பது போன்ற செயலே அதுவாகும்.

‘யோசிக்க வேண்டாம். பிரச்சனை வந்தால் உதவ நாங்கள் இருக்கிறோம்’ என்பது போன்ற சமிக்ஞை.

புதுடில்லியோடு நேரடியாக உடனடித் தொடர்புகொள்ளும் வசதியும் ஜே.ஆருக்கு ஏற்படுத்தித்தரப்பட்டது.

ஜே.வி.பியின் வளர்ச்சியும், நடவடிகைகளும் ஒப்பந்தத்தை நெருக்கடிக்கு உள்ளாக்க வேண்டும். ஒப்பந்தத்தின் கதி அதோ கதியாகவேண்டும். மீண்டும் தமிழீழப் போர் மீண்டும் தொடங்க வேண்டும் என்று ஒருவர் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

அவர்-பிரபாகரன்.

(தொடர்ந்து வரும்)

ஸ்பொட் ரிப்போர்ட்

திருமலைச் சிறை உள்ளே ஒரு நாடகம்

30.10.96 புதன்கிழமை நேரம் இரவு 11 மணி. திடீரென்று திருக்கோணமலை நகரெங்கும் வெடிச்சத்தங்கள் கேட்க ஆரம்பித்தன. ஒரு பொலிஸ்காரரின் துவக்கு தவறி வெடித்தாற்கூட எல்லா சென்றிகளிலிருந்தும் பதற்றத்துடன் வெடிகள் பறக்கும். இது சாதாரண நிகழ்வு என்றாலும் சற்று நேரத்தில் ஓய்ந்து விடும்.

ஆனால் அன்று வித்தியாசமாக இருந்தது. வாகனங்கள் ஓடித்திரிந்தன. வெடிகள் தொடர்ந்து கேட்டுக் கொண்டே இருந்தன. மக்கள் மனதில் ஒரே திகில். வெளியே வந்து பார்க்கக் கூட முடியாத நிலை. தொலைபேசி வசதி உள்ளவர்கள் அங்குமிங்கும் தொடர்பு கொண்டு பார்த்தும் என்ன நடந்தது என்பதைச் சரியாக அறிய முடியவில்லை.

அதே வேளை திருக்கோணமலைச் சிறைச்சாலையில் ஒரு நாடகம் அரங்கேறி முடிந்துவிட்டிருந்தது. அது ஊராருக்குத் தெரிய நியாயமில்லைத்தான்.

திருமலைச் சிறைச்சாலை இரண்டு பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்றில் சிவில் கைதிகள் மற்றைய பிரிவில் பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழான கைதிகள், முன்னைய பகுதி சிறைச்சாலைப் பாதுகாவலர்களின் நிர்வாகத்தில். பின்னையது இராணுவத்தின் கண்காணிப்பில்.

சுமார் 11 மணி இருக்கும். இராணுவப் பொறுப்பில் உள்ள பகுதியில் வீடியோவில் ‘இந்தியன்’ படம் போட்டுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். தடுப்புக்காவல் கைதிகள் இருபது பேர் அமர்ந்திருந்தார்கள். படம் சுவாரசியமாக இருந்ததால் கடமையிலிருந்த வீரர்களும் ரசித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

திடீரென ஒரு இளைஞர் எழுந்தார். அவர் பெயர் சசி. யாரும் எதிர்பாரா விதத்தில் காவலுக்கு நின்ற வீரர் ஒருவரை மடக்கினார். அவரைத் தொடர்ந்து காத்திருந்தவர் போல் ஆனந்தகுமார் என்பவர் எழுந்தார். இவர் இன்னொரு வீரரை மடக்கி அவரது துவக்கைப் பறித்து வெடிவைத்தார். காவலுக்கு நின்ற இராணுவ வீரர் ஒருவர் ஸ்தலத்திலேயே கொல்லப்பட்டார். மற்றவர் குற்றுயிராகக் கிடந்து ஆஸ்பத்திரியில் பிற்பாடு சேர்க்கப்பட்டார். (அவரும் பின்னர் மரணமாகிவிட்டார்)

சிறைச்சாலை குழம்பிவிட்டது. எங்கும் அல்லோல கல்லோலம். இந்தப் பரபரப்புடனேயே நீண்ட ஏணியொன்று சிறைச்சாலைப் பின்புறச் சுவரில் சாத்தப்பட்டது. “எல்லோரும் ஏணியால் ஏறித் தப்புங்கடா” என்றொரு குரல். சிலர் ஏறினர். பலர் தயங்கினர். தயங்கியவர்கள் பயமுறுத்தப்பட்டனர். “நாங்கள் தப்பிய பிறகு அந்தக் கோபத்தில் உங்களைத்தாண்டா கொல்லுவாங்கள். எல்லோரும் ஏறித் தப்பியோடுங்கடா” என்ற கூற்று தயங்கியவர்களுக்கும் அந்தக் கணத்தில் நியாயமாகவே பட்டது.

ஏணி மூலமாக ஏறி அந்த உயரச் சுவரிலிருந்து வெளிப்புறமாகப் பாய்ந்தனர். பாதுகாப்புத்துறையின் கூற்றுப்படி 20 பேருமே பாய்ந்து தப்பிச் செல்ல முயன்றிருக்கின்றனர்.

இச்சிறை உடைப்பு சம்பவத்தின் பின்னர் ஐந்துபேர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டதாகவும், ஆறுபேர் சரணடைந்தனர் என்றும் ஐந்துபேர் கைது செய்யப்பட்டனர் என்றும் படையினர் அறிவித்தனர். இதன்படி 20 பேரில் 4பேர் மட்டுமே தப்பிச் சென்றுள்ளனர்.

1.நல்லரத்தினம் சசி (இராணுவவீரரை முதலில் மடக்கியவர்), 2.தியாகராசா நாகரத்தினம், 3.அச்சுதன் ராஜசேகரன், 4.சண்முகம் புஸ்பாகரன், 5.கிருஷ்ணபிள்ளை மேகராஜா ஆகியோரே பலியாகியுள்ளனர்.

இவர்களின் மரணம் தொடர்பாக சந்தேகங்கள் எழுந்துள்ளன. சந்தேகம் எழுவதற்கு பின்வரும் காரணங்கள் அடிப்படையாக உள்ளன.

1.ஐந்து பேருக்கும் நெற்றியில்தான் சூடு விழுந்திருக்கிறது. தப்பியோடும் ஒரு நபரை நெற்றியில் சுடுவதற்கு வாய்ப்பேயில்லை. தப்பித் தவறிச் தற்செயலாக அப்படி வெடி விழுந்தால் கூட ஐந்துபேருக்கும் ஒரேவிதமாக நெற்றியில் சூடு பட்டிருப்பது எப்படிச் சாத்தியம்?

2.சம்பவம் நடைபெற்றது இரவு நேரத்தில் என்பதால் குறிபார்த்து ஒரே வெடியில் அதுவும் நெற்றியில் சுட்டிருக்க முடியாது. குறிபார்த்து சுடுவதில் அதி விசேட திறமை உள்ளவரால்கூட செய்யமுடியாத காரியம் அது.

3.பலியானவர்களில் ஒருவரான அச்சுதன் ராஜசேகரன் என்பவர் எதிர்வரும் நவம்பர் 13ம் திகதி விடுதலையாக இருந்தவர். அவர் எதற்காக தப்பிச் செல்ல முயலவேண்டும்?

4.குறிபார்த்துச் சுடுவதில் வல்லமை உள்ளவர்கள் என்றால் மீதிப்பேர் தப்பிச்செல்லவதை ஏன் தடுக்க முடியவில்லை?

ஐந்துபேரில் சசி என்னும் இளைஞர் மட்டும் முதலில் வயிற்றில் சுடப்பட்டுள்ளார். அவர் கையில் துப்பாக்கி இருந்தமையால் சண்டையில் அவரது வயிற்றில் முதல் வெடி விழுந்திருக்க வேண்டும். அந்த வெடியோடு அவர் கீழே விழுந்த பின்னர் நெற்றியில் சுடப்பட்டிருக்கலாம்.

அதன்பின்னர் தப்பியோட முயலாமல் மாட்டுப்பட்ட ஏனைய நால்வரும் அருகில் வைத்து நெற்றியில் சுடப்பட்டனரா? என்பது நியாயமான சந்தேகமாகவே இருக்கிறது.

இதேவேளை தப்பிச்சென்ற நால்வரில் ஒருவர் புலிகளின் பிஸ்டல் குறூப்பைச் சேர்ந்தவர். அவர் பெயர்; ஆனந்தகுமார்.

தப்பிச்செல்ல முயலாமல் படையினரிடம் சரணடைந்தவர்களில் ஒருவர் கடற்புலியைச் சேர்ந்தவர். திருமலையில் கடற்புலிப் பட கொன்று கடற்படையினரால் தாக்கப்பட்டது. அப்போது கடலில் விழுந்து உயிர்தப்பி கடற்படையினரால் கைது செய்யப்பட்டவர் அவர்.

பெரும் முன்னேற்பாட்டுடன் சிறை உடைப்பு நடந்ததாகத் தெரியவில்லை. சசியும், ஆனந்தகுமாரும் மட்டும்தான் இரகசியமாகத் திட்டம் போட்டு நல்ல தருணத்தை எதிர் பார்த்துப் பொறுமையாகக் காத்திருந்தார்கள். தருணம் கிடைத்த போது பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். பலியான சசியும் புலிகள் இயக்க உறுப்பினர் என்று சந்தேகிக்கப்படுகிறது.

தப்பியவர்கள் எப்படி வெளியேறினார்கள்? என்பதற்குப்பலவித ஊகங்கள் வழக்கம் போல சொல்லப்பட்டன. ஆனால் வெளியில் இருந்து உதவி கிடைத்திருக்க இயலாது. ஏனெனில் படம் காட்டும் நாள் எதுவென்று முன்னரே தெரிய வாய்ப்பில்லை. அதனால் முன்கூட்டியே நாள் குறித்து திட்டமிட்டு தாக்குதல் நடத்தியிருக்க முடியாது. எந்த நாளில் தாக்குதல் நடத்தப்படும் என்பது தெளிவாகத் தெரியாத நிலையில் வெளியேறுவோரை அழைத்துச் செல்ல யாரும் வந்து காத்திருந்திருக்கவும் முடியாது.

தப்பியவர்களில் ஒருவர் புலிகளின் பிஸ்டல் குறூப்பைச் சேர்ந்தவர் என்பதால் திருமலையில் பொலிஸ், இராணுவக் காவலரண்களுக்கு தண்ணி காட்டிவிட்டுச் செல்லும் வழிகள் அவருக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். அவரது உதவியோடு ஏனைய மூவரும் தப்பிச் சென்றிருக்கலாம்.

இப்போது தேவையானது நேர்மையான விசாரணை. சிறை உடைப்புக்களின்போது தப்பிச் செல்பவர்களைவிட தப்பிச் செல்ல நினைக்காதவர்களுக்குத்தான் ஆபத்து என்ற நிலை உருவாகிவிடக்கூடாது. ●

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்